# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
9 päivänä helmikuuta 1994 *

Asiassa C-319/92,

jonka Bundessozialgericht on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensiksi mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

**Salomone Haim**

vastaan

**Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein**

ennakkoratkaisun hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/686/ETY 20 artiklan (EYVL L 233, s. 1) tulkinnasta ja toissijaisesti ETY:n perustamissopimuksen 52 artiklan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti O. Due, jaostojen puheenjohtajat M. Díez de Velasco ja D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler ja M. Zuleeg,

julkisasiamies: M. Darmon,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet:

- Salomone Haim, edustajanaan asianajaja Dietrich Ehle, Köln,

- Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein, edustajanaan asianajaja Peter Scholich, Köln,

- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Jürgen Grunwald,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan suulliset huomautukset, jotka sille ovat 6.10.1993 pidetyssä istunnossa esittäneet Salomone Haim ja komissio,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.11.1993 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Saksan Bundessozialgericht on esittänyt 20.5.1992 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.7.1992, yhteisöjen tuomioistuimelle ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/686/ETY 20 artiklan (EYVL L 233, s. 1) tulkinnasta ja toissijaisesti ETY:n perustamissopimuksen 52 artiklan tulkinnasta.

2 Kysymykset on esitetty sellaisen oikeudenkäynnin yhteydessä, jonka Salomone Haim on saattanut vireille Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrheinia (Nordrheinin sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäreiden yhdistys, jäljempänä KVN) vastaan ja jossa on kysymys KVN:n kieltäytymisestä merkitä kantaja Saksan sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi nimitettyjen rekisteriin.

3 Direktiivi 78/686/ETY koskee 3 artiklassa tyhjentävästi lueteltujen eri jäsenvaltioiden antamien hammaslääkärin tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista kyseisissä valtioissa. Hammaslääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittaminen varmistetaan neuvoston 25.7.1978 antamassa direktiivissä 78/687/ETY (EYVL L 233, s. 10). Direktiivin 78/686/ETY 2 artiklan mukaan jäsenvaltioissa tunnustetaan automaattisesti tutkintotodistukset, jotka toinen jäsenvaltio on antanut direktiivissä 78/687/ETY teoreettiselle ja käytännön koulutukselle asetettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

4 Direktiivin 78/686/ETY 20 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jos jäsenvaltiot vaativat omilta kansalaisiltaan, että sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi nimittämistä varten on suoritettava valmistava harjoittelujakso, ne voivat asettaa saman edellytyksen muiden jäsenvaltioiden kansalaisille viiden vuoden ajan tämän direktiivin tiedoksi antamisesta. Harjoittelujakso ei kuitenkaan saa olla kuutta kuukautta pidempi."

5 Viimeksi mainittu säännös on saatettu osaksi Saksan kansallista oikeusjärjestystä *Zulassungsverordnung für Kassenzahnärzte*n (asetus sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi nimittämisestä, jäljempänä saksalainen asetus) 3 pykälällä, jossa säädetään, että edellytyksenä merkitsemiselle sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi nimitettyjen rekisteriin on toisaalta hammaslääkärin aseman tunnustaminen ja toisaalta kaksivuotisen valmistavan harjoittelujakson suorittaminen. Kuitenkin hammaslääkärit, jotka ovat hankkineet yhteisön oikeuden tunnustaman tutkintotodistuksen muussa jäsenvaltiossa ja pyytäneet merkitsemistään rekisteriin 30.6.1986 jälkeen, on vapautettu valmistavaa harjoittelujaksoa koskevasta vaatimuksesta. Niiden osalta, jotka ovat esittäneet pyyntönsä ennen kyseistä päivämäärää, harjoittelujakso on kuusi kuukautta.

6 Salomone Haim on Italian kansalainen ja hänellä on Istanbulin (Turkki) yliopiston vuonna 1946 antama hammaslääkärin tutkintotodistus. Arnsbergin Regierungspräsident tunnusti 18.9.1981 hänen asemansa hammaslääkärinä

Saksan liittotasavallassa, minkä ansiosta hän on voinut harjoittaa siellä ammattiaan yksityisesti.

7 Vuonna 1982 Belgian kansallisesta opetuksesta ja ranskalaisesta kulttuurista vastaava ministeriö tunnusti Salomone Haimin turkkilaisen tutkintotodistuksen vastaavuuden "Diplôme · légal belge de licencié en science dentaire" -tutkintotodistuksen kanssa. Tämän vastaavuuden ansiosta Salomone Haim on työskennellyt Brysselissä kahdeksan vuoden ajan sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkärinä.

8 Vuonna 1988 Salomone Haim pyysi KVN:ltä, että hänet merkittäisiin hammaslääkärirekisteriin, jotta hän voisi tulla nimitetyksi sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi. KVN kieltäytyi 10.8.1988 suorittamasta kyseistä merkintää sillä perusteella, että Salomone Haim ei ole suorittanut saksalaisessa asetuksessa vaadittua kahden vuoden valmistavaa harjoittelujaksoa. Kyseisestä päätöksestä nostetun kanteen Sozialgericht Düsseldorf hylkäsi 28.3.1990 ja Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen 24.10.1990.

9 Tämän jälkeen Salomone Haim saattoi riita-asian Bundessozialgerichtin käsiteltäväksi Revision-menettelyssä vaatien tuomioistuinta vahvistamaan, että direktiivin 78/686/ETY 20 artiklan mukaisesti hänet on vapautettu velvollisuudesta suorittaa saksalaisessa asetuksessa säädetty kahden vuoden valmistava harjoittelujakso. Koska Bundessozialgericht ei ollut varma yhteisön oikeudesta annettavasta tulkinnasta, se päätti keskeyttää asian käsittelyn ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 25.7.1978 annetun neuvoston direktiivin 20 artiklaa (direktiivi 78/686/ETY - EYVL 1978, N:o L 233, s. 1) tulkittava siten, että jäsenvaltiot, jotka asettavat omille kansalaisilleen vaatimuksen, jonka mukaan sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi nimittämisen edellytyksenä on valmistavan harjoittelujakson suorittaminen, eivät voi asettaa samaa vaatimusta muiden jäsenvaltioiden kansalaisille vuoden 1986 jälkeen silloin, kun asianomaisilla henkilöillä on jo lupa harjoittaa ammattiaan sijoittautumisjäsenvaltiossa sen kansallisen oikeuden mukaisesti, vaikka heillä ei ole mitään sellaista muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa, jonka tunnustamista direktiiveissä vaaditaan?

2) Jos vastaus on kielteinen, myönnetäänkö kyseisessä säännöksessä oikeus tulla nimitetyksi ilman valmistavan harjoittelujakson suorittamista joka tapauksessa sellaisten muiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta, joilla on kolmannen maan myöntämä tutkintotodistus, jonka vastaavuuden jokin muu jäsenvaltio on tunnustanut kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hankitun ja kyseisissä direktiiveissä mainitun tutkintotodistuksen kanssa?

3) Jos vastaus on kielteinen, onko ETY:n perustamissopimuksen 52 artiklan nojalla sallittua, että sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi nimittäminen evätään muun jäsenvaltion kansalaiselta, jolla ei ole mitään direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa tutkintotodistusta mutta jolla on jo lupa harjoittaa ammattiaan sekä siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin, että jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut, jos epääminen tapahtuu sillä perusteella, että asianomainen ei ole suorittanut valmistavaa harjoittelujaksoa, ja tutkimatta, onko hänen jo hankkimaansa ammatillista kokemusta pidettävä sellaisena, että se täyttää kyseisen vaatimuksen osittain tai kokonaan?"

**Ensimmäinen kysymys**

10 Ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii ensisijaisesti selvittämään, kielletäänkö direktiivin 78/686/ETY 20 artiklassa jäsenvaltiota vaatimasta muun jäsenvaltion kansalaiselta, jolla ei ole mitään kyseisen direktiivin 3 artiklassa mainittua muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa, valmistavan harjoittelujakson suorittamista hänen nimittämisekseen sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi, vaikka hänellä on lupa harjoittaa ammattiaan ensin mainitun jäsenvaltion alueella.

11 Vastauksen antamiseksi tähän kysymykseen on edellä mainittu säännös sijoitettava lainsäädännölliseen yhteyteensä.

12 Kysymyksessä oleva 20 artikla kuuluu osana lukuun, joka sisältää direktiivin 78/686/ETY loppusäännökset, ja se koskee ainoastaan erityistapausta, jossa on kysymys hammaslääkäreiden sosiaaliturvajärjestelmän kanssa tekemistä sopimuksista. Kyseisessä 20 artiklassa esitetty kielto asettaa muiden jäsenvaltioiden kansalaisille 30.6.1986 jälkeen harjoittelua koskeva vaatimus on selitettävissä siten, että jäsenvaltioiden kansalaisten tutkintotodistukset, jotka on lueteltu direktiivin 78/686/ETY 3 artiklassa, tarjoavat kahdeksan vuoden

kuluttua direktiivin tiedoksi antamisesta kaikki koulutusvaatimuksia koskevat takuut niiden henkilöiden osalta, joilla on direktiivissä mainittu tutkintotodistus.

13 Olettaen että direktiivissä 78/687/ETY teoreettiselle ja käytännön koulutukselle asetetuista vaatimuksista johtuvat takeet eivät vielä ole toteutuneet, 20 artiklassa jäsenvaltioille myönnetään sen sijaan kyseisenä ajanjaksona oikeus vaatia korkeintaan kuuden kuukauden pituisen valmistavan harjoittelujakson suorittamista, jos kyseinen vaatimus koskee myös heidän omia kansalaisiaan.

14 Salomone Haim väittää, että koska hän on jäsenvaltion kansalainen ja hänellä on lupa toimia hammaslääkärinä Saksan liittotasavallassa, hänen ei tarvitse suorittaa kyseisessä säännöksessä säädettyä harjoittelua. Haimin mukaan sillä, että hän on saanut koulutuksensa kolmannessa valtiossa, ei ole merkitystä.

15 Kyseistä väitettä ei voida hyväksyä.

16 Jos harjoittelujaksosta vapautetuksi tulemiseen riittäisi, että asianomainen henkilö on jäsenvaltion kansalainen ja harjoittanut ammattiaan jossain yhteisön jäsenvaltiossa tietyn ajanjakson, eikä hänen täytyisi täyttää mitään koulutukseen liittyvää lisävaatimusta, direktiivissä 78/686/ETY ei olisi tehty eroa sellaisten yhteisön kansalaisten, jotka esittävät pyynnön tulla nimitetyiksi sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi ennen kahdeksan vuoden määräajan päättymistä direktiivin tiedoksi antamisesta, ja sellaisten yhteisön kansalaisten välillä, jotka pyytävät tulla nimitetyiksi myöhemmin, toisin sanoen sitten, kun direktiivissä 78/687/ETY teoreettiselle ja käytännön koulutukselle asetetuista vaatimuksista johtuvat takeet ovat toteutuneet. Kuitenkin 20 artikla perustuu juuri tähän eroon direktiivien 78/686/ETY ja 78/687/ETY järjestelmän mukaisesti.

17 Tästä seuraa, että 20 artiklan soveltamisala on sama kuin direktiivin, jonka osa se on, ja että kyseinen säännös koskee vain henkilöitä, joilla on jonkin jäsenvaltion antama tutkintotodistus.

18 Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on siten vastattava, että 20 artiklassa ei kielletä jäsenvaltiota vaatimasta muun jäsenvaltion kansalaiselta, jolla ei ole mitään tämän direktiivin 3 artiklassa mainittua muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa, valmistavaa harjoittelujaksoa edellytyksenä hänen nimittämisekseen sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi, vaikka asianomaisella on lupa harjoittaa ammattiaan ensin mainitun jäsenvaltion alueella.

## Toinen kysymys

19 Toisella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään, vapautetaanko direktiivin 78/686/ETY 20 artiklalla valmistavasta harjoittelujaksosta muun jäsenvaltion kansalainen, jolla on kolmannen maan antama tutkintotodistus silloin, kun jokin muu jäsenvaltio on tunnustanut kyseisen tutkintotodistuksen vastaavuuden direktiivin 3 artiklassa mainitun tutkintotodistuksen kanssa.

20 Vastauksen antamiseksi tähän kysymykseen on aiheellista viitata direktiivin 78/687/ETY 1 artiklan 4 kohtaan, jossa säädetään, että mainitulla direktiivillä

"ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta myöntää omalla alueellaan säännöstensä mukaisesti helpotuksia hammaslääkärintoimen aloittamista tai sen harjoittamista varten henkilöille, joilla on tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja, jota ei ole suoritettu jäsenvaltiossa."

21 Kyseisestä säännöksestä seuraa, kuten yhteisöjen tuomioistuin on tänä päivänä antamassaan tuomiossa todennut (asia C-154/93, Tawil-Albertini, Kok. 1994, s. I-451, 13 kohta), että se, että jokin jäsenvaltio on tunnustanut kolmansien maiden antamat muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, ei sido muita jäsenvaltioita siinäkään tapauksessa, että kyseisten asiakirjojen vastaavuus on tunnustettu yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.

22 Toiseen ennakkoratkaisukysymykseen on siten vastattava, että muun jäsenvaltion kansalaista, jolla on kolmannen maan antama tutkintotodistus, ei direktiivin 78/686/ETY 20 artiklassa vapauteta valmistavasta harjoittelujaksosta siinäkään tapauksessa, että jokin muu jäsenvaltio on tunnustanut kyseisen tutkintotodistuksen vastaavuuden direktiivin 3 artiklassa mainitun tutkintotodistuksen kanssa.

## Kolmas kysymys

23 Kolmannessa kysymyksessään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, sallitaanko perustamissopimuksen 52 artiklassa jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kieltäytyä nimittämästä sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi muun jäsenvaltion kansalaista, jolla ei ole mitään direktii-

vin 78/686/ETY 3 artiklassa mainittua tutkintotodistusta mutta jolla on lupa harjoittaa ja joka on harjoittanut ammattiaan sekä ensin mainitussa että viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa, sillä perusteella, että asianomainen ei ole suorittanut valmistavaa harjoittelujaksoa, joka vaaditaan ensin mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä, tutkimatta vastaako – ja myönteisessä tapauksessa missä määrin – asianomaisen jo osoittama ammatillinen kokemus, mukaan lukien hänen jossain muussa jäsenvaltiossa hankkimansa kokemus sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkärinä, kyseisessä lainsäädännössä vaadittua ammatillista kokemusta.

24 Perustamissopimuksen 52 artiklan tarkoituksena on poistaa rajoitukset, jotka koskevat jäsenvaltion kansalaisten sijoittautumisvapautta jonkin muun jäsenvaltion alueella.

25 Käsiteltävänä olevan tapauksen kaltainen tilanne, jossa yhteisön kansalainen käyttää hänelle perustamissopimuksen mukaan kuuluvaa vapautta sijoittautua muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jonka kansalainen hän on, kuuluu kyseisen määräyksen soveltamisalaan.

26 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo 7.5.1991 antamassaan tuomiossa (asia C-340/89, Vlassopoulou, Kok. 1991, s. I-2357, 15 kohta) todennut, kansalliset pätevyysedellytykset, vaikka niitä sovellettaisiin ilman kansallisuuteen perustuvaa syrjintää, voivat rajoittaa perustamissopimuksen 52 artiklassa muiden jäsenvaltioiden kansalaisille taatun sijoittautumisvapauden käyttämistä. Näin voi olla, jos kyseisissä kansallisissa säännöissä ei oteta huomioon asianomaisen toisessa jäsenvaltiossa jo hankkimia tietoja ja taitoja.

27 Samassa tuomiossa (16 kohta) yhteisöjen tuomioistuin on myös ratkaissut, että jäsenvaltion, jolle on jätetty hakemus sellaisen ammatin harjoittamiseksi, jonka harjoittamisen edellytyksenä kansallisen oikeuden mukaan on tutkintotodistus tai ammatillinen pätevyys, on otettava huomioon sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka asianomainen on hankkinut harjoittaakseen kyseistä ammattia toisessa jäsenvaltiossa, vertaamalla kyseisten tutkintotodistusten osoittamaa kelpoisuutta ja kansallisissa säännöissä vaadittuja tietoja ja taitoja.

28 Kyseistä periaatetta sovellettaessa on käsiteltävänä olevassa tapauksessa huomattava, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tutkiessaan, onko kansallisen säännöstön edellä mainittua harjoittelua koskeva velvoite täytetty, otettava huomioon pääasian kantajan ammatillinen kokemus mukaan lukien muussa jäsenvaltiossa sosiaaliturvajärjestelmään nimitettynä hammas-

lääkärinä hankittu kokemus.

29 Kolmanteen kysymykseen on siten vastattava, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät voi perustamissopimuksen 52 artiklan nojalla kieltäytyä nimittämästä sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi muun jäsenvaltion kansalaista, jolla ei ole mitään direktiivin 78/686/ETY 3 artiklassa mainittua tutkintotodistusta mutta jolla on lupa harjoittaa ja joka on harjoittanut ammattiaan sekä ensin mainitussa että viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa, sillä perusteella, että asianomainen ei ole suorittanut valmistavaa harjoittelujaksoa, joka vaaditaan ensin mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä, tutkimatta sitä, vastaako asianomaisen jo osoittama ammatillinen kokemus kyseisessä lainsäädännössä vaadittua ammatillista kokemusta tai missä määrin tämä kokemusedellytys täyttyy.

**Oikeudenkäyntikulut**

30 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Bundessozialgerichtin 20.5.1992 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi annetun direktiivin 78/686/ETY 20 artiklassa ei kielletä jäsenvaltiota vaatimasta muun**

jäsenvaltion kansalaiselta, jolla ei ole mitään tämän direktiivin 3 artiklassa mainittua muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa, valmistavaa harjoittelujaksoa edellytyksenä hänen nimittämisekseen sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi, vaikka asianomaisella on lupa harjoittaa ammattia ensin mainitun jäsenvaltion alueella.

2) Jäsenvaltion kansalaista, jolla on kolmannen maan antama tutkintotodistus, ei direktiivin 78/686/ETY 20 artiklassa vapauteta valmistavasta harjoittelujaksosta siinäkään tapauksessa, että jokin muu jäsenvaltio on tunnustanut kyseisen tutkintotodistuksen vastaavuuden direktiivin 3 artiklassa mainitun tutkintotodistuksen kanssa.

3) Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät voi perustamissopimuksen 52 artiklan nojalla kieltäytyä nimittämästä sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi muun jäsenvaltion kansalaista, jolla ei ole mitään direktiivin 78/686/ETY 3 artiklassa mainittua tutkintotodistusta mutta jolla on lupa harjoittaa ja joka on harjoittanut ammattiaan sekä ensin mainitussa että viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa, sillä perusteella, että asianomainen ei ole suorittanut valmistavaa harjoittelujaksoa, joka vaaditaan ensin mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä, tutkimatta sitä, vastaako asianomaisen jo osoittama ammatillinen kokemus kyseisessä lainsäädännössä vaadittua ammatillista kokemusta tai missä määrin tämä kokemusedellytys täyttyy.

Due Díez de Velasco Edward

Kakouris Joliet

Schockweiler Zuleeg

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä helmikuuta 1994.

J.-G. Giraud
kirjaaja

O. Due
presidentti